

Genomförande av Seveso III-direktivet

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet proposition 2014/15:60 Genomförande av Seveso III-direktivet. I propositionen föreslås ändringar i lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor. Vissa ändringar föreslås också i miljöbalken, lagen (2003:778) om skydd mot olyckor, och plan- och bygglagen (2010:900).

Genom lagändringarna genomförs det s.k. Seveso III-direktivet. Direktivets och lagstiftningens syfte är att förebygga allvarliga olyckshändelser inom den kemikaliehanterande industrin och att begränsa skadorna om sådana olyckor skulle inträffa.

Ändringarna innebär bl.a. att endast länsstyrelsen ska ha det operativa tillsynsansvaret över Sevesoverksamheter, något som i praktiken gäller redan i dag. Bemyndigandet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att få meddela föreskrifter om tillsynen föreslås bli mer generell. Det ska vidare vara möjligt att ta ut särskilda avgifter för tillsynen. Genom ändringar i miljöbalken blir det tydligare för den berörda allmänheten och för berörda organisationer och myndigheter när ett miljöprövningsärende avser en Sevesoverksamhet. Dessa föreslås vidare utgöra sådana farliga verksamheter som regleras i lagen om skydd mot olyckor, utan någon föregående prövning av länsstyrelsen. På så sätt kommer vissa strängare bestämmelser i lagen om skydd mot olyckor att undantagslöst gälla för Sevesoverksamheterna i förhållande till verksamhetsutövarna, berörda myndigheter och kommuner. I plan- och bygglagen föreslås ett tydliggörande av bestämmelser om detaljplanläggning som rör Sevesoverksamheter och byggnadsverk i närheten av sådana verksamheter. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juni 2015.

Utskottet anser att det är viktigt att stärka arbetet relaterat till allvarliga olyckshändelser inom den kemikaliehanterande industrin. Utskottet konstaterar att de föreslagna lagändringarna är i linje med detta och tillstyrker därför regeringens samtliga förslag om lagändringar för att genomföra direktivet.

Ingen motion har väckts med anledning av propositionen.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund	5
Propositionens huvudsakliga innehåll	7
Utskottets överväganden.....	8
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	12
Propositionen	12
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	13
1 Förslag till lag om ändring i miljöbalken	13
2 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor	17
3 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor.....	26
4 Förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900)	27

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Lagförslagen

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i miljöbalken
2. lag om ändring i lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor
3. lag om ändring i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor
4. lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900).

Därmed bifaller riksdagen proposition 2014/15:60 punkterna 1–4.

Stockholm den 14 april 2015

På försvarsutskottets vägnar

Allan Widman

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Allan Widman (FP), Åsa Lindestam (S), Hans Wallmark (M), Peter Jeppsson (S), Lena Asplund (M), Alexandra Völker (S), Mikael Jansson (SD), Jan R Andersson (M), Kent Härstedt (S), Daniel Bäckström (C), Jakop Dalunde (MP), Lotta Olsson (M), Paula Holmqvist (S), Roger Richtoff (SD), Stig Henriksson (V), Mikael Oscarsson (KD) och Mattias Ottosson (S).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Efter en stor industriolycka i Seveso i Italien 1976 inleddes ett arbete inom Europeiska gemenskapen för att ta fram gemensamma regler om förebyggande åtgärder och hanteringen av stora industriolyckor. År 1982 antogs direktivet om risker för storolyckor i vissa industriella verksamheter (85/501/EEG), det s.k. Sevesodirektivet. Rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår, det s.k. Seveso II-direktivet, trädde i kraft den 3 februari 1997. Direktivet är en vidareutveckling av det ursprungliga Sevesodirektivet. Det har genomförts i svensk rätt huvudsakligen genom lagen (1999:381) och förordningen (1999:382) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor samt i miljöbalken med tillhörande förordningar.

Under 2011 gav regeringen en särskild utredare i uppdrag att presentera en reviderad lagstiftning i syfte att göra lagstiftningen mer effektiv, ändamålsenlig och överblickbar (dir. 2011:72). Uppdraget redovisades i betänkandet En översyn inom Sevesoområdet – förslag till en förstärkt organisation för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor (SOU 2013:14). Remissyttrandena finns tillgängliga i Justitiedepartementet (Ju2015/24/SSK).

Europaparlamentet och rådet antog den 4 juli 2012 direktiv 2012/18/EU om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG. Direktivet, det s.k. Seveso III-direktivet, trädde i kraft den 13 augusti 2012 och ersätter Seveso II-direktivet som ska upphöra att gälla den 1 juni 2015. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Seveso III-direktivet senast den 31 maj 2015 och tillämpa bestämmelserna fr.o.m. den 1 juni 2015.

Under 2013 gav regeringen en särskild utredare i uppdrag att bl.a. lämna förslag till hur Seveso III-direktivet ska genomföras i svensk rätt (dir. 2013:38). Uppdraget redovisades i betänkandet Genomförande av Seveso III-direktivet (SOU 2014:17). Remissyttrandena finns tillgängliga i Justitiedepartementet (Ju2015/39/SSK).

Lagrådet har inte haft någon erinran mot lagförslagen. I förhållande till lagrådsremissen har regeringen gjort vissa språkliga och redaktionella ändringar i lagtexten.

Bakgrund

Seveso II-direktivet

Inom industrin hanteras stora mängder kemikalier. Detta, i kombination med att de industriella processerna innehåller komplicerade system, gör att risken för allvarliga kemikalieolyckor är påtaglig om inte en hög säkerhetsnivå kan upprätthållas. Syftet med Seveso II-direktivet är att förebygga allvarliga olyckshändelser inom den kemikaliehanterande industrin och att begränsa följderna av en olycka för människor och miljön. Det övergripande målet är att säkerställa höga skyddsnivåer inom EU. Generellt kan det sägas att kraven i detta direktiv på såväl företag som myndigheter är högre och mer omfattande än i det föregående Sevesodirektivet.

Direktivet ska tillämpas på alla verksamheter där farliga ämnen förekommer eller kan förekomma i viss omfattning. Vilka farliga ämnen som omfattas av direktivet och i vilka kvantiteter framgår av en bilaga till direktivet. Reglerna tillämpas på den verksamhet som har tillräckligt mycket av något ämne som är tillräckligt farligt.

Vissa områden såsom militär verksamhet, faror som har samband med joniserande strålning, transport av farliga ämnen, transporter av farliga ämnen i rörledningar, viss typ av gruvindustri och avfallsdeponier är undantagna från direktivets tillämpningsområde.

Eftersom direktivet är ett s.k. minimidirektiv får medlemsstaterna behålla eller införa strängare regler än de i direktivet. Direktivet ändrades 2003 genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/105/EG.

Industriolyckskonventionen

Konventionen om gränsöverskridande effekter av industriolyckor av den 17 mars 1992, den s.k. Industriolyckskonventionen, har utarbetats inom FN:s ekonomiska kommission för Europa. Syftet med konventionen är att förebygga allvarliga olyckshändelser inom den kemikaliehanterande industrin och att begränsa skadorna om sådana olyckor inträffar. Bestämmelserna i konventionen ska inte tillämpas på bl.a. kärntekniska olyckor och olyckor vid militära anläggningar.

Genomförande av Seveso II-direktivet och Industriolyckskonventionen i svensk rätt

Seveso II-direktivet och Industriolyckskonventionens tillämpningsområden sammanfaller till stor del med varandra. Industriolyckskonventionen är dock endast tillämplig vid gränsöverskridande effekter på det förebyggande området.

De krav som ställs på verksamhetsutövare och behöriga myndigheter sammanfaller i huvudsak med varandra i Seveso II-direktivet och i Industriolyckskonventionen, men kraven i Seveso II-direktivet är som regel mer omfattande och mer preciserade än i Industriolyckskonventionen.

De svenska bestämmelserna på området finns i dag i huvudsak i lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor med tillhörande förordning (1999:382), nedan kallade Sevesolagen och Sevesoförordningen, miljöbalken med tillhörande förordningar, och arbetsmiljölagen (1977:1160). Vidare finns bestämmelser av betydelse för säkerheten vid s.k. Sevesoverksamheter införda i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor med tillhörande förordning (2003:789) och i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor med tillhörande förordning (2010:1075). Plan- och bygglagens (2010:900) bestämmelser som handlar om planläggning av mark och vatten samt om byggande är av vikt när det gäller att uppfylla Seveso II-direktivets och Industriolyckskonventionens krav för nu aktuella verksamheters lokalisering och markanvändning.

I Sverige fanns det 380 Sevesoverksamheter i mars 2014, enligt uppgifter från Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB). Sevesoverksamheterna finns representerade i landets samtliga 21 län. De vanligaste branscherna med Sevesoverksamheter i Sverige är verksamheter: som har tillverkning av kemikalier och kemiska produkter; för lagring av bränslen och kemiska produkter; med stål- och metallframställning; med massa-, pappers- och pappersvarutillverkning; som står för el-, gas-, ång- och hetvattenförsörjning, och verksamheter som gör kemisk, elektrolytisk eller termisk ytbehandling av metall.

Seveso III-direktivet

Sedan Seveso II-direktivet beslutades 1996 har en rad EU-rättsakter tillkommit på kemikaliekontroll- och miljöinformationsområdet. I december 2010 lämnade Europeiska kommissionen förslag till en revidering av Seveso II-direktivet som så småningom ledde fram till Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG, det s.k. Seveso III-direktivet. Direktivet antogs den 4 juli 2012 och trädde i kraft den 13 augusti 2012. Enligt artikel 32.1 i Seveso III-direktivet ska Seveso II-direktivet upphöra att gälla den 1 juni 2015. Medlemsstaterna ska se till att de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Seveso III-direktivet träder i kraft senast den 31 maj 2015. De ska tillämpa bestämmelserna fr.o.m. den 1 juni 2015.

Den främsta ändringen i förhållande till det tidigare direktivet är en anpassning av klassificeringssystemet för farliga ämnen till CLP-förordningen (Classification, Labelling and Packaging of substances and mixtures), dvs. förord-

ningen om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar. Direktivet innehåller också andra ändringar som rör definitioner, rapportering och tillsyn. Vidare innehåller Seveso III-direktivet nya eller ändrade bestämmelser om bl.a. information till allmänheten, offentligt samråd och deltagande i beslutsfattande, tillsyn, tillgång till information och rättslig prövning, allt i enlighet med den utveckling som skett av EU-rätten i dessa frågor. Direktivet är ett minimidirektiv, vilket innebär att medlemsstaterna får behålla eller införa strängare regler än de i direktivet.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ändringar i lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor. Vissa ändringar föreslås också i miljöbalken, lagen (2003:778) om skydd mot olyckor, och plan- och bygglagen (2010:900).

Genom lagändringarna genomförs det s.k. Seveso III-direktivet. Direktivets och lagstiftningens syfte är att förebygga allvarliga olyckshändelser inom den kemikaliehanterande industrin och att begränsa skadorna om sådana olyckor skulle inträffa.

Nu föreslagna ändringar innebär bl.a. att endast länsstyrelsen ska ha det operativa tillsynsansvaret över Sevesoverksamheter, något som i praktiken gäller redan i dag. Bemyndigandet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att få meddela föreskrifter om tillsynen föreslås bli mer generellt. Det ska vidare vara möjligt att ta ut särskilda avgifter för tillsynen. Genom ändringar i miljöbalken blir det tydligare för den berörda allmänheten och för berörda organisationer och myndigheter när ett miljöprövningsärende avser en Sevesoverksamhet. Dessa föreslås vidare utgöra sådana farliga verksamheter som regleras i lagen om skydd mot olyckor, utan någon föregående prövning av länsstyrelsen. På så sätt kommer vissa strängare bestämmelser i lagen om skydd mot olyckor att undantagslöst gälla för Sevesoverksamheterna i förhållande till verksamhetsutövarna, berörda myndigheter och kommuner. I plan- och bygglagen föreslås ett tydliggörande av bestämmelser om detaljplanläggning som rör Sevesoverksamheter och byggnadsverk i närheten av sådana verksamheter.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juni 2015.

Utskottets överväganden

Lagförslagen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag om ändringar i lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor och vissa ändringar i miljöbalken, lagen (2003:778) om skydd mot olyckor, och plan- och bygglagen (2010:900).

Propositionen

Den materiella regleringen

Regeringen förslår i propositionen att det av Sevesolagen ska det framgå att verksamheterna tillhör en lägre eller en högre kravnivå. De undantag från lagen som finns i dag bör finnas kvar. Enligt 4 § Sevesolagen undantas följande verksamheter från lagens tillämpning: faror som har samband med joniserande strålning, sådan hantering av farliga ämnen som omfattas av lagen (2006:263) om transport av farligt gods, transport av farliga ämnen i rörledningar utanför de verksamheter som omfattas av lagen och militär verksamhet. Utöver de nuvarande undantagen ska lagen inte heller tillämpas på en transport som sker som bulklast i fartyg när transporten sker i fartygets fasta tankar eller på farliga ämnen som används som drivmedel i fartyg, utanför de verksamheter som omfattas av Sevesolagen.

Vissa förtydliganden föreslås av de definitioner av vissa centrala begrepp som anges i lag. Genomförandet av Sevesodirektivet i svensk författning bör som utgångspunkt bygga på direktivets termer och begrepp.

I propositionen föreslås att verksamhetsutövare vars verksamhet är tillståndspliktig enligt miljöbalken ska bifoga verksamhetens handlingsprogram i den ansökan som ska göras enligt miljöbalken. En verksamhetsutövare av Sevesoverksamhet ska ge in en anmälan om verksamheten till länsstyrelsen i det län där verksamheten är belägen. Om verksamheten omfattas av tillståndsplikt enligt miljöbalken ska regeringen även fortsättningsvis genom föreskrifter kunna meddela begränsningar av anmälningsskyldigheten. En anmälningsskyldig verksamhet får påbörjas tidigast sex veckor efter det att anmälan har gjorts, om inte länsstyrelsen beslutar något annat. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska bemyndigas att föreskriva vad en anmälan ska innehålla, vilka förändringar som kräver en anmälan samt när och på vilket sätt den ska ges in till länsstyrelsen.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) ska vidare få ansöka om återkallelse av tillstånd, dispens eller godkännande, förbud mot fortsatt

verksamhet och omprövning av tillstånd meddelade med stöd av miljöbalkens bestämmelser. Myndigheten ska svara för sina kostnader vid mark- och miljödomstolen i mål som gäller återkallelse, förbud mot fortsatt verksamhet eller omprövning. I mål som gäller omprövning för att förbättra en anläggnings säkerhet ska myndigheten inte svara för kostnader som uppkommer för andra motparter än tillståndshavaren.

Regeringen föreslår att det även i fortsättningen ska framgå av Sevesolagen att verksamhetsutövarna ska ta fram ett handlingsprogram för hur allvarliga kemikalieolyckor ska förebyggas. Handlingsprogrammet ska genomföras genom ett säkerhetsledningssystem. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vad handlingsprogrammet ska innehålla, när det ska uppdateras samt när och på vilket sätt det ska ges in till länsstyrelsen.

Verksamhetsutövare vars verksamhet tillhör den högre kravnivån ska upprätta en säkerhetsrapport. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska bemyndigas att föreskriva om innehållet i en säkerhetsrapport, när den ska uppdateras samt när och på vilket sätt den ska lämnas in till länsstyrelsen. Det ska inte vara möjligt att meddela undantag från kravet på att upprätta en säkerhetsrapport.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vad den interna planen för räddningsinsatser ska innehålla, när den ska uppdateras, när och på vilket sätt den ska lämnas in till länsstyrelsen samt vilka åtgärder verksamhetsutövaren bör vidta i anslutning till planen.

Markanvändning

Regeringen föreslår att kravet på detaljplanläggning för byggnadsverk som ska utgöra en del i en Sevesoverksamhet eller som ska byggas i närheten av en sådan verksamhet ska tydliggöras i plan- och bygglagen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om verksamhetsutövarens genomförande av det samråd som ska utföras enligt Sevesolagen. Det ska införas ett tydliggörande i miljöbalken om att det samråd som ska utföras enligt balken, i de fall verksamheten eller åtgärden omfattas av Sevesolagen, också ska avse sådana frågor som följer av den lagen. Av miljöbalken ska det vidare framgå att uppgiftsskyldigheten före samrådet också innefattar en skyldighet att informera om att verksamheten eller åtgärden omfattas av Sevesolagen, när så är fallet. Vid kungörelse i tillståndsärenden enligt miljöbalken ska det framgå att verksamheten omfattas av Sevesolagen, när så är fallet.

Informationskyldighet

Regeringen föreslår att bestämmelsen i Sevesolagen om att tillhandahålla information ska anpassas till kraven i Seveso III-direktivet. Ett bemyndigande i lagen ska medge att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela ytterligare föreskrifter på området.

Verksamhetsutövare vars verksamheter kan påverka varandra ska utbyta lämplig information för att kunna beakta arten och omfattningen av verksamheternas sammanlagda faror för en allvarlig kemikalieolycka i sina handlingsprogram, säkerhetsledningssystem, säkerhetsrapporter och interna planer för räddningsinsatser. Verksamhetsutövarna ska gemensamt ta fram informationen och lämna den till kommunen.

Regeringen förslår vidare att kommunen inte längre ska ha ansvar för att informera personer i ett angränsande land om den Sevesoverksamhet eller de Sevesoverksamheter som finns i kommunen.

Upplysningar och andra åtgärder efter en allvarlig kemikalieolycka

Regeringen föreslår att samtliga Sevesoverksamheter ska omfattas av kraven för farliga verksamheter enligt lagen om skydd mot olyckor utan krav på föregående beslut av länsstyrelsen. På detta sätt säkerställs bl.a. att den olycksrapportering som ska ske till EU-kommissionen även fortsatt kan utföras på ett smidigt sätt. Denna uppgift regleras i förordningen (2003:789) om skydd mot olyckor och är i linje med Seveso III-direktivets bestämmelser att ett medlemsland i EU snarast möjligt ska anmäla en inträffad allvarlig kemikalieolycka till EU-kommissionen.

Tillsyn

Regeringen föreslår att endast länsstyrelsen ska ha det operativa tillsynsansvaret för Sevesoverksamheter. Alla verksamheter som omfattas av Sevesolagen ska ingå i en tillsynsplan. Länsstyrelsen ska besluta om planen. Program för en rutinmässig tillsyn ska upprättas för alla verksamheter. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om tillsyn enligt Sevesolagen.

I Sevesolagen ska det införas en bestämmelse om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgift för myndigheters kostnader för tillsyn enligt lagen.

MSB:s och länsstyrelsens beslut enligt Sevesolagen ska liksom i dag få överklagas till mark- och miljödomstolen. Beslut om en tillsynsplan och ett tillsynsprogram får inte överklagas.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringen föreslår att lagförslagen ska träda i kraft den 1 juni 2015. Lagen om ändring i miljöbalken ska innehålla övergångsbestämmelser för mål och ärenden som är under handläggning enligt miljöbalkens bestämmelser vid lagens ikraftträdande och när kungörelse i ett ärende redan har skett. Lagen om ändring i plan- och bygglagen ska innehålla övergångsbestämmelser.

Utskottets ställningstagande

Regeringen redogör i propositionen för hur det s.k. Seveso III-direktivet bör genomföras i den svenska lagstiftningen. Utskottet anser att det är viktigt att arbetet med att förebygga allvarliga olyckshändelser inom den kemikaliehanterande industrin stärks och att skadorna om sådana olyckor skulle inträffa kan begränsas. Utskottet konstaterar att de föreslagna lagändringarna är i linje med detta och tillstyrker därför regeringens samtliga förslag om lagändringar för att genomföra direktivet.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2014/15:60 Genomförande av Seveso III-direktivet:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i miljöbalken.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900).

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i miljöbalken

Härigenom föreskrivs i fråga om miljöbalken¹
dels att 6 kap. 4 a § ska betecknas 6 kap. 4 b §,
dels att 6 kap. 9 §, 22 kap. 1 §, 24 kap. 7 § och 25 kap. 3 § miljöbalken
 ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas två nya paragrafer, 6 kap. 4 a § och 22 kap.
 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

4 a §

Om ett samråd enligt 4 § avser en verksamhet eller åtgärd som omfattas av lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor, ska

1. samrådet även avse hur allvarliga kemikalieolyckor till följd av verksamheten eller åtgärden ska kunna förebyggas och begränsas, och

2. de uppgifter som lämnas före samrådet enligt 4 § tredje stycket innehålla en upplysning om att verksamheten eller åtgärden omfattas av den lagen.

9 §²

Den myndighet som *skall* pröva en ansökan i ett mål eller ett ärende där det krävs en miljökonsekvensbeskrivning för en verksamhet eller åtgärd *skall* genom ett särskilt beslut eller i samband med avgörandet av målet eller ärendet ta ställning till om miljökonsekvensbeskrivningen upp-

Den myndighet som *ska* pröva en ansökan i ett mål eller ett ärende där det krävs en miljökonsekvensbeskrivning för en verksamhet eller åtgärd *ska* genom ett särskilt beslut eller i samband med avgörandet av målet eller ärendet ta ställning till om miljökonsekvensbeskrivningen upp-

¹ Senaste lydelse av tidigare 6 kap. 4 a § 2005:571.

² Senaste lydelse 2005:571.

fyller kraven i detta kapitel. Ett sådant ställningstagande får inte överklagas särskilt utan endast i samband med att avgörandet i målet eller ärendet överklagas.

Vid prövningen av ansökan *skall* myndigheten beakta innehållet i miljökonsekvensbeskrivningen och resultatet av samråd och yttranden enligt 4, 6 och 8 §§.

fyller kraven i detta kapitel. Ett sådant ställningstagande får inte överklagas särskilt utan endast i samband med att avgörandet i målet eller ärendet överklagas.

Vid prövningen av ansökan *ska* myndigheten beakta innehållet i miljökonsekvensbeskrivningen och resultatet av samråd och yttranden enligt 4, 4 a, 6 och 8 §§.

22 kap.

1 §³

En ansökan i ett ansökningsmål ska vara skriftlig. Den ska innehålla

1. ritningar och tekniska beskrivningar med uppgifter om förhållandena på platsen, produktionsmängd eller annan liknande uppgift samt användningen av råvaror, andra insatsvaror och ämnen liksom energianvändning,

2. uppgifter om utsläppskällor, art och mängd av förutsebara utsläpp samt förslag till de åtgärder som kan behövas dels för att förebygga uppkomsten av avfall, dels för *förberedelse* för återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning av det avfall som anläggningen ger upphov till,

3. en miljökonsekvensbeskrivning när det krävs enligt 6 kap. och uppgift om det samråd som skett enligt 6 kap. 4 och 6 §§,

4. förslag till skyddsåtgärder eller andra försiktighetsmått samt de övriga uppgifter som behövs för att bedöma hur de allmänna hänsynsreglerna i 2 kap. följs,

5. förslag till övervakning och kontroll av verksamheten,

6. *i fråga om tillstånd att anlägga, driva eller ändra en verksamhet, en säkerhetsrapport i de fall det finns skyldighet att upprätta en sådan* enligt lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor,

2. uppgifter om utsläppskällor, art och mängd av förutsebara utsläpp samt förslag till de åtgärder som kan behövas dels för att förebygga uppkomsten av avfall, dels för *att förbereda* för återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning av det avfall som anläggningen ger upphov till,

6. *det handlingsprogram och den säkerhetsrapport som krävs enligt lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor, om den verksamhet eller åtgärd som målet avser omfattas av den lagen,*

7. en statusrapport när det krävs enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 10 kap. 21 § första stycket 5, och

8. en icke-teknisk sammanfattning av de uppgifter som anges i 1–7.

I mål om vattenverksamhet ska ansökan dessutom innehålla

1. uppgift om det finns fastigheter som berörs av vattenverksamheten eller ej och i förekommande fall namn och adress på ägarna och berörda

³ Senaste lydelse 2012:907.

innehavare av särskild rätt till fastigheterna, och

2. uppgifter om de ersättningsbelopp som sökanden erbjuder varje sakägare, om det inte på grund av verksamhetens omfattning bör anstå med sådana uppgifter.

I 7 kap. 4 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet finns det ytterligare bestämmelser om vad en ansökan i vissa fall ska innehålla i mål om vattenverksamhet.

3 a §

Om en kungörelse enligt 3 § avser en verksamhet eller åtgärd som omfattas av lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor, ska kungörelsen innehålla en upplysning om detta.

24 kap.

7 §⁴

Ansökan om prövning som avses i 3–6 §§ får göras hos mark- och miljödomstol av Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten, Kammarkollegiet och länsstyrelsen. Om frågan ska prövas av någon annan myndighet än domstol eller av kommun, får den tas upp utan någon särskild framställning. Frågor om omprövning enligt 5 § andra och tredje styckena får tas upp utan särskild ansökan.

Ansökan om prövning som avses i 3–6 §§ får göras hos mark- och miljödomstol av Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten, Kammarkollegiet, *Myndigheten för samhällsskydd och beredskap* och länsstyrelsen. Om frågan ska prövas av någon annan myndighet än *en* domstol eller av *en* kommun, får den tas upp utan någon särskild framställning. Frågor om omprövning enligt 5 § andra och tredje styckena får tas upp utan särskild ansökan.

En ansökan om sådan prövning som avses i första stycket får även göras av en kommun i den utsträckning kommunen har övertagit tillsynen med stöd av 26 kap. 3 § fjärde stycket. Har tillståndet meddelats av länsstyrelsen, görs ansökan hos länsstyrelsen.

25 kap.

3 §⁵

I mål som gäller återkallelse, förbud mot fortsatt verksamhet eller omprövning enligt 24 kap. 3–6 §§ eller 7 kap. 15 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet ska Naturvårdsverket,

I mål som gäller återkallelse, förbud mot fortsatt verksamhet eller omprövning enligt 24 kap. 3–6 §§ eller 7 kap. 15 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet ska Naturvårdsverket,

⁴ Senaste lydelse 2011:608.

⁵ Senaste lydelse 2011:608.

Havs- och vattenmyndigheten, Kammarkollegiet, länsstyrelsen och tillståndshavaren svara för sina kostnader vid mark- och miljödomstolen. I mål enligt 24 kap. 5 § som avser omprövning för att tillgodose allmänna intressen ska den myndighet som ansökte om omprövning dessutom svara för kostnader vid mark- och miljödomstolen som uppkommer för andra motparter än tillståndshavaren. Detta gäller dock inte omprövning enligt 24 kap. 5 § första stycket 11. Gäller ett mål enligt 24 kap. 5 § första stycket 10 omprövning för att förbättra en anläggnings säkerhet ska dock tillståndshavaren i stället för Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten, Kammarkollegiet och länsstyrelsen svara för senast nämnda kostnader.

Havs- och vattenmyndigheten, Kammarkollegiet, *Myndigheten för samhällsskydd och beredskap*, länsstyrelsen och tillståndshavaren svara för sina kostnader vid mark- och miljödomstolen. I mål enligt 24 kap. 5 § som avser omprövning för att tillgodose allmänna intressen ska den myndighet som ansökte om omprövning dessutom svara för kostnader vid mark- och miljödomstolen som uppkommer för andra motparter än tillståndshavaren. Detta gäller dock inte omprövning enligt 24 kap. 5 § första stycket 11. Om ett mål enligt 24 kap. 5 § första stycket 10 gäller omprövning för att förbättra en anläggnings säkerhet, ska dock tillståndshavaren svara för senast nämnda kostnader i stället för Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten, Kammarkollegiet, *Myndigheten för samhällsskydd och beredskap* och länsstyrelsen.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2015.
 2. Bestämmelsen i 22 kap. 3 a § tillämpas inte för mål och ärenden där en kungörelse enligt 22 kap. 3 § har utfärdats före lagens ikraftträdande.
 3. Bestämmelsen i 22 kap. 1 § i den äldre lydelsen gäller fortfarande för mål och ärenden som har inletts hos den tillståndsprövande myndigheten före ikraftträdandet.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor

dels att 11 och 16–17 §§ ska upphöra att gälla,

dels att 2–4, 7, 8, 10, 12–15, 18 och 25 §§ och rubrikerna närmast före 2, 12 och 13 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas fyra nya paragrafer, 12 a §, 13 a §, 14 a § och 18 a §, och närmast före 12 a och 18 a §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Definitioner

Uttryck i lagen

2 §

I denna lag används följande uttryck med nedan angiven betydelse.

Allvarlig kemikalieolycka: olycka med ett eller flera farliga ämnen inblandade, t.ex. utsläpp, brand eller explosion, som orsakas av *ett okontrollerat* händelseförlopp i samband med driften av en verksamhet som omfattas av denna lag, och som medför *allvarlig*, omedelbar eller fördröjd, fara för människors hälsa, inom eller utanför verksamheten, *eller för miljön*.

Farliga ämnen: de ämnen, blandningar och beredningar som regeringen *föreskriver* och som förekommer som råvara eller som produkter, biprodukter, restprodukter och mellanprodukter, inbegripet sådana ämnen som rimligen kan bildas vid en olycka.

Verksamhet: hela det område som står under en verksamhetsutövares ledning eller kontroll eller flera verksamhetsutövares gemensamma ledning eller kontroll och där det finns farliga ämnen vid en

Allvarlig kemikalieolycka: olycka med ett eller flera farliga ämnen inblandade, t.ex. utsläpp, brand eller *en* explosion, som orsakas av *okontrollerade* händelseförlopp i samband med driften *vid* en verksamhet som omfattas av denna lag, och som medför omedelbar eller fördröjd, *allvarlig* fara för människors hälsa *eller miljön*, inom eller utanför verksamheten.

Farliga ämnen: ämnen och blandningar som regeringen *har meddelat föreskrifter om* och som förekommer som råvara eller som produkter, biprodukter, restprodukter och mellanprodukter, inbegripet sådana ämnen som rimligen kan bildas vid en olycka.

Verksamhet: hela det område som står under en verksamhetsutövares ledning eller kontroll eller flera verksamhetsutövares gemensamma ledning eller kontroll och där det finns farliga ämnen vid en

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävning av rådets direktiv 96/82/EG, i den ursprungliga lydelsen.

eller flera anläggningar, inbegripet såväl det geografiska området som gemensamma eller därtill hörande infrastrukturer eller aktiviteter.

Anläggning: en teknisk enhet inom en verksamhet där farliga ämnen tillverkas, används, hanteras eller förvaras. Detta inbegriper all utrustning, alla konstruktioner, ledningar, maskiner, verktyg, *särskilda* industrijärnvägsspår, lastkajer, bryggor, pirar, magasin eller liknande anordningar, flytande eller fasta, som är nödvändiga för anläggningens drift.

Verksamhetsutövare: varje fysisk eller juridisk person som driver eller innehar en verksamhet eller anläggning eller som på annat sätt har rätt att fatta avgörande ekonomiska beslut om verksamhetens eller anläggningens tekniska drift. Om flera verksamheter med en gemensam ägare är samlokaliserade, *skall* dessa anses som en enda verksamhet och den gemensamma ägaren som verksamhetsutövare.

Lager: förekomst av en viss mängd farliga ämnen för *lagring, förvaring eller magasinering.*

eller flera anläggningar, inbegripet såväl det geografiska området som gemensamma eller därtill hörande infrastrukturer eller aktiviteter.

Anläggning: teknisk enhet inom en verksamhet, *antingen ovanför eller under marknivå*, där farliga ämnen tillverkas, används, hanteras eller förvaras. Detta inbegriper all utrustning, alla konstruktioner, ledningar, maskiner, verktyg, *enskilda* industrijärnvägsspår, lastkajer, bryggor, pirar, magasin eller liknande anordningar, flytande eller fasta, som är nödvändiga för anläggningens drift.

Verksamhetsutövare: varje fysisk eller juridisk person som driver eller innehar en verksamhet eller anläggning eller som på annat sätt har rätt att fatta avgörande ekonomiska *eller andra* beslut om verksamhetens eller anläggningens tekniska drift. Om flera verksamheter med en gemensam ägare är samlokaliserade, *ska* dessa anses som en enda verksamhet och den gemensamma ägaren som verksamhetsutövare.

Lager: förekomst av en viss mängd farliga ämnen för *magasinering, förvaring eller lagerhållning.*

3 §

Denna lag tillämpas på verksamheter där farliga ämnen förekommer *i mängder som motsvarar eller överstiger de mängder som regeringen föreskriver.*

Denna lag tillämpas på verksamheter där *vissa* farliga ämnen förekommer. *Verksamheterna tillhör en lägre eller högre kravnivå, beroende på vilka farliga ämnen som avses och i vilken mängd de förekommer. Regeringen får meddela föreskrifter om vilka farliga ämnen som avses och vilka mängder av dessa som krävs för att en verksamhet ska tillhöra den lägre eller högre kravnivån.*

Med förekomst av farliga ämnen avses den faktiska eller *möjliga* förekomsten av sådana ämnen i en verksamhet eller den förekomst av sådana ämnen som *skulle kunna* uppstå vid en okontrollerad *industriell kemisk process*.

Med förekomst av farliga ämnen avses den faktiska eller *förväntade* förekomsten av sådana ämnen i en verksamhet eller den förekomst av sådana ämnen som *rimligtvis kan förväntas* uppstå vid en okontrollerad process *eller vid en okontrollerad reaktion i ett lager*.

4 §²

Lagen tillämpas inte på

1. faror som har samband med joniserande strålning,
2. sådan hantering av farliga ämnen som omfattas av lagen (2006:263) om transport av farligt gods,
3. transport av farliga ämnen i rörledningar utanför de verksamheter som omfattas av denna lag, eller
4. militär verksamhet.

1. faror som har samband med joniserande strålning *som utgår från ämnen*,
2. sådan hantering av farliga ämnen som omfattas av lagen (2006:263) om transport av farligt gods *och som sker utanför verksamheten*,
3. *transport av farliga ämnen som sker som bulklast i fartyg när transporten sker i fartygets fasta tankar, eller farliga ämnen som används som drivmedel i fartyg, utanför de verksamheter som omfattas av denna lag*,
4. transport av farliga ämnen i rörledningar utanför de verksamheter som omfattas av denna lag, eller
5. militär verksamhet.

7 §

Verksamhetsutövaren skall för sådan verksamhet som omfattas av denna lag göra en skriftlig anmälan till tillsynsmyndigheten innan byggnadsarbetena påbörjas eller verksamheten tas i drift.

En anmälan skall innehålla

1. uppgifter om de farliga ämnen som förekommer eller kan förekomma inom en anläggning eller ett lager,
2. en redogörelse för driften vid anläggningen eller lagret, samt
3. en beskrivning av verksamhetens omgivning.

För verksamhet som omfattas av denna lag ska verksamhetsutövaren ge in en skriftlig anmälan till länsstyrelsen i det län där verksamheten ligger.

En anmälningspliktig verksamhet får påbörjas tidigast sex veckor efter det att anmälan har gjorts, om inte länsstyrelsen beslutar något annat.

² Senaste lydelse 2006:266.

Om verksamheten omfattas av tillståndsplikt enligt miljöbalken får regeringen föreskriva begränsningar av anmälnings-skyldigheten. Även i övrigt får regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddela närmare föreskrifter om vad anmälan skall innehålla.

Om väsentliga förändringar sker i verksamheten, skall verksamhets-utövaren anmäla detta till tillsynsmyndigheten.

Om verksamheten omfattas av tillståndsplikt enligt miljöbalken får regeringen meddela föreskrifter om begränsningar av anmälnings-skyldigheten.

8 §

Verksamhetsutövaren skall ut-
arbeta ett handlingsprogram för
hur allvarliga kemikalieolyckor
skall förebyggas.

Regeringen eller den myndighet
som regeringen bestämmer får
meddela närmare föreskrifter om
vad handlingsprogrammet skall
innehålla.

Verksamhetsutövaren ska utarbeta
ett handlingsprogram för hur
allvarliga kemikalieolyckor ska
förebyggas. Handlingsprogrammet
ska genomföras genom ett
säkerhetsledningssystem.

Handlingsprogrammet ska ges
in till länsstyrelsen i det län där
verksamheten ligger.

10 §

Regeringen får meddela före-
skrifter om att för vissa
verksamheter skall en säkerhets-
rapport upprättas.

En säkerhetsrapport skall
innehålla

1. information om hur verksam-
hetens driftsystem och organisa-
tion har utformats för att före-
bygga allvarliga kemikalieolyckor,

2. en beskrivning av verksam-
hetens omgivning,

3. en beskrivning av anlägg-
ningen och de farliga ämnen som
förekommer eller kan förekomma
där,

4. en identifiering och analys av
olycksrisker, samt

5. uppgifter om förebyggande
åtgärder för att förhindra och
åtgärder för att begränsa följderna
av en allvarlig kemikalieolycka.

Regeringen eller den myndighet
som regeringen bestämmer får
meddela närmare föreskrifter om

För verksamheter som tillhör den
högre kravnivån ska en
säkerhetsrapport upprättas.

Säkerhetsrapporten ska ges in till
länsstyrelsen i det län där
verksamheten ligger.

vad säkerhetsrapporten skall innehålla samt föreskrifter om undantag från bestämmelserna i andra stycket.

Planer för interna räddningsinsatser

Plan för interna räddningsinsatser

12 §³

Verksamhetsutövare vars verksamhet omfattas av kravet på säkerhetsrapport skall i samråd med kommunen och de anställda samt annan personal som kan påverka säkerheten, upprätta en intern plan för räddningsinsatser. Denna plan skall fogas till säkerhetsrapporten.

Den interna planen skall förnyas vart tredje år eller när det annars finns anledning till det. Planen skall lämnas till tillsynsmyndigheten som skall granska den.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om planens innehåll.

Verksamhetsutövare vars verksamhet tillhör den högre kravnivån ska i samråd med kommunen och de anställda samt annan personal som kan påverka säkerheten upprätta en intern plan för räddningsinsatser. Planen ska ges in till länsstyrelsen i det län där verksamheten ligger.

Vissa bemyndiganden

12 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad de dokument som anges i 7, 8, 10 och 12 §§ ska innehålla, när de ska uppdateras samt när och på vilket sätt de ska ges in till länsstyrelsen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får också meddela föreskrifter om vilka åtgärder en verksamhetsutövare ska vidta i anslutning till den interna planen för räddningsinsatser.

³ Senaste lydelse 2005:349.

Påverkan på omgivningen**Påverkan från omgivningen****13 §**

I säkerhetsarbetet *skall* verksamhetsutövarna, utöver förhållandena vid den egna verksamheten, även ta hänsyn till andra faktorer i omgivningen som kan påverka säkerheten. Närheten till annan verksamhet som omfattas av lagen *skall* särskilt beaktas.

Vid utredningen av om det finns sådana faktorer som sägs i första stycket *skall* verksamhetsutövaren samråda med statliga och kommunala myndigheter, organisationer och enskilda som kan ha intresse i saken. Om det behövs för utredningen, får verksamhetsutövaren begära hjälp från tillsynsmyndigheten enligt 21 §.

Förekomsten av nämnda faktorer samt åtgärder som av den anledningen vidtagits eller planerats skall redovisas i anmälan enligt 7 § och i säkerhetsrapporten.

I säkerhetsarbetet *ska* verksamhetsutövaren, utöver förhållandena vid den egna verksamheten, även ta hänsyn till andra faktorer i omgivningen som kan påverka säkerheten. Närheten till annan verksamhet som omfattas av lagen *ska* särskilt beaktas.

Vid utredningen av om det finns faktorer som *avses* i första stycket *ska* verksamhetsutövaren samråda med statliga och kommunala myndigheter, organisationer och enskilda som kan ha intresse i saken. Om det behövs för utredningen, får verksamhetsutövaren begära hjälp från tillsynsmyndigheten enligt 21 §.

Dessa faktorer och åtgärder ska redovisas i anmälan och i säkerhetsrapporten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur samråd enligt andra stycket ska ske och om undantag från samrådsskyldigheten.

13 a §

Om utredningen enligt 13 § visar att två eller flera verksamheter kan påverka varandra ska de berörda verksamhetsutövarna utbyta lämplig information för att kunna beakta arten och omfattningen av den sammanlagda faran för en allvarlig kemikalieolycka i sina handlingsprogram, säkerhetsledningssystem, säkerhetsrapporter och interna planer för räddningsinsatser.

De verksamhetsutövare som omfattas av första stycket ska gemensamt ta fram informationen och lämna den till den kommun eller de kommuner där verksamheterna ligger.

14 §

Kommunen skall se till att personer som löper risk att påverkas av en allvarlig kemikalieolycka vid en verksamhet som omfattas av kravet på säkerhetsrapport informeras om vilka säkerhetsåtgärder som skall vidtas och hur man skall förfara vid en olycka. Detta gäller även i förhållande till personer i en annan kommun eller utomlands.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad informationen skall innehålla.

Verksamhetsutövaren skall svara för kostnaderna för den information som skall lämnas enligt första stycket.

Den kommun där en verksamhet ligger ska se till att allmänheten får tillgång till aktuell information om de verksamheter som omfattas av denna lag.

För verksamheter som tillhör den högre kravnivån ska informationen också innehålla uppgift om vilka säkerhetsåtgärder som ska vidtas och hur de personer som löper risk att påverkas ska handla vid en olycka. Detta gäller även i förhållande till personer i en annan kommun.

Verksamhetsutövaren ska svara för kostnaderna för den information som ska lämnas.

14 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om den information som ska lämnas enligt 13 a och 14 §§ och om hur den ska spridas.

15 §⁴

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, länsstyrelsen och kommunerna (tillsynsmyndigheterna) ska, i enlighet med vad regeringen bestämmer, ha tillsyn över att denna lag och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen följs.

Länsstyrelsen och kommunerna ska ha tillsyn över verksamhet som omfattas av tillståndsplikt enligt miljöbalken i enlighet med den ansvarsfördelning för tillsynen av miljöfarlig verksamhet som följer av miljöbalken. Tillsynsmyndigheterna ska samordna

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap och länsstyrelsen (tillsynsmyndigheterna) ska ha tillsyn över att denna lag och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen följs.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om tillsyn enligt denna lag.

⁴ Senaste lydelse 2008:1404. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

tillsynen med den tillsyn som sker enligt miljöbalken.

För verksamhet som inte omfattas av andra stycket ska länsstyrelsen vara tillsynsmyndighet. Länsstyrelsen får överlåta åt en kommun att ha tillsynen om kommunen gjort framställning om det.

18 §

Tillsynsmyndigheterna skall utarbeta ett tillsynsprogram för varje verksamhet. För verksamheter som omfattas av kravet på säkerhetsrapport skall tillsynsprogrammet grunda sig på en analys och en planmässig bedömning av riskerna för allvarliga kemikalieolyckor i samband med verksamheten.

Länsstyrelsen ska besluta om en tillsynsplan för de verksamheter som omfattas av denna lag. Utifrån tillsynsplanen ska länsstyrelsen utarbeta ett tillsynsprogram för varje verksamhet.

Avgifter för tillsyn

18 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgift för myndigheters kostnader för tillsyn enligt denna lag.

Regeringen får meddela föreskrifter om att en myndighet får besluta att dess beslut om att ta ut avgifter enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag ska gälla omedelbart.

25 §⁵

En kommuns beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas hos länsstyrelsen. Beslut som fattats av länsstyrelsen eller Myndigheten för samhällsskydd och beredskap får överklagas hos mark- och miljödomstol enligt 21 kap. 1 § andra stycket miljöbalken.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap eller länsstyrelsens beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas till mark- och miljödomstol enligt 21 kap. 1 § andra stycket miljöbalken.

⁵ Senaste lydelse 2010:939.

Beslut om tillsynsprogram får
inte överklagas.

Beslut om *tillsynsplan* och
tillsynsprogram får inte
överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2015.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

**2 kap.
4 §¹**

Vid en anläggning där verksamheten innebär fara för att en olycka ska orsaka allvarliga skador på människor eller miljön, är anläggningens ägare eller den som utövar verksamheten på anläggningen skyldig att i skälig omfattning hålla eller bekosta beredskap med personal och egendom och i övrigt vidta nödvändiga åtgärder för att hindra eller begränsa sådana skador.

Den som utövar verksamheten är skyldig att analysera riskerna för sådana olyckor som anges i första stycket.

Första och andra styckena gäller även flygplatser som har meddelats drifttillstånd enligt 6 kap. 8 § första stycket luftfartslagen (2010:500).

Första och andra styckena gäller även flygplatser som har meddelats drifttillstånd enligt 6 kap. 8 § första stycket luftfartslagen (2010:500) och verksamheter som omfattas av lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2015.

¹ Senaste lydelse 2010:519.

4 Förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900)

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 2 § plan- och bygglagen (2010:900) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap. 2 §¹

Kommunen ska med en detaljplan pröva ett mark- eller vattenområdes lämplighet för bebyggelse och byggnadsverk samt reglera bebyggelsemiljöns utformning för

1. en ny sammanhållen bebyggelse, om det behövs med hänsyn till omfattningen av bygglovspliktiga byggnadsverk i bebyggelsen,

2. en bebyggelse som ska förändras eller bevaras, om regleringen behöver ske i ett sammanhang, *och*

3. ett nytt byggnadsverk som inte är ett vindkraftverk, om

a) byggnadsverket är en annan byggnad än en sådan som avses i 9 kap. 4 a § eller byggnadsverket kräver bygglov *enligt 9 kap. eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 7 §*, och

b) byggnadsverkets användning får betydande inverkan på omgivningen eller om det råder stor efterfrågan på området för bebyggande.

2. en bebyggelse som ska förändras eller bevaras, om regleringen behöver ske i ett sammanhang,

3. ett nytt byggnadsverk som inte är ett vindkraftverk, om byggnadsverket kräver bygglov eller är en annan byggnad än en sådan som avses i 9 kap. 4 a §, och

a) byggnadsverkets användning får betydande inverkan på omgivningen eller om det råder stor efterfrågan på området för bebyggande, *eller*

b) byggnadsverket placeras i närheten av en verksamhet som omfattas av lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor, och

4. en åtgärd som kräver bygglov vid nyetablering av en verksamhet som omfattas av lagen om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor.

Trots första stycket 3 krävs det ingen detaljplan om byggnadsverket kan prövas i samband med en prövning av ansökan om bygglov eller

¹ Senaste lydelse 2014:477.

förhandsbesked och användningen av byggnadsverket inte kan antas medföra en betydande miljöpåverkan.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2015.
2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för mål och ärenden som har påbörjats före ikraftträdandet och för mål och ärenden som avser överklagande av beslut om sådana mål och ärenden till dess att målet eller ärendet är slutligt avgjort.